

Pasaje din MANA

20 decembrie

Ios. 1:8:

8 Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea, căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.

2Cron. 29:11:

11 Acum, fiilor, nu mai stați nepăsători, căci voi ați fost aleși de Domnul ca să stați în slujbă

înaintea Lui, să fiți slujitorii Lui și să-l aduceți tămâie.”

Is. 40:9:

9 Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme și spune cetăților lui Iuda: „Iată Dumnezeuul vostru!”

Is. 52:11:

11 Plecați, plecați, ieșiți din Babilon! Nu vă atingeți de nimic necurat! Ieșiți din mijlocul lui!

Curățiți-vă, cei ce purtați vasele
Domnului!

Is. 57

1 Piere cel neprihănit, și nimănui
nu-i pasă; se duc oamenii de
bine, și nimeni nu ia aminte că
din pricina răutății este luat cel
neprihănit.

2 El intră în pace în groapa lui:
cel ce umblă pe drumul cel drept
se odihnește în culcușul lui.

3 „Dar voi apropiați-vă încoace,
fii ai vrăjitoarei, sămânța
preacurvarului și a curvei!

4 De cine vă bateți voi joc?

Împotriva cui vă deschideți voi gura larg și scoateți limba? Nu sunteți voi niște copii ai păcatului, o sămânță a minciunii, 5 care se încălzește pentru idoli sub orice copac verde, care înjunghie pe copii în văi, sub crăpăturile stâncilor?

6 În pietrele lustruite din pâraie este partea ta de moștenire, ele sunt soarta ta; lor le torni și jertfe de băutură și le aduci daruri de mâncare. Pot Eu să fiu nesimțitor la lucrul acesta?

7 Pe un munte înalt și ridicat îți faci culcușul; tot acolo te sui să

aduci jertfe.

8 Îți pui pomenirea în dosul ușii și ușorilor, căci, departe de Mine, îți ridici învelitoarea și te sui în pat, îți lărgești culcușul și faci legământ cu ei; îți place legătura cu ei și iei seama la semnul lor.

9 Te duci la împărat cu untdelemn, îți înmulțești miresmele, îți trimiți solii departe și te pleci până la Locuința morților.

10 Obosești mergând și nu zici: 'Încetez!' Tot mai găsești putere în mâna ta, de aceea nu te doboară întristarea.

11 Și de cine te sfiai, de cine te temeai, de nu Mi-ai fost credincioasă, de nu ți-ai adus aminte și nu ți-a păsat de Mine? Și Eu tac, și încă de multă vreme, de aceea nu te temi tu de Mine.

12 Dar acum îți voi da pe față neprihănirea, și faptele tale nu-ți vor folosi!

13 Și atunci să strigi și să te izbăvească mulțimea idolilor tăi! Căci îi va lua vântul pe toți, o suflare îi va ridica. Dar cel ce se încrede în Mine va moșteni țara și va stăpâni muntele Meu cel sfânt.”

14 Și El zice: „Croiți, croiți drum, pregătiți calea, luați orice piedică din calea poporului Meu!”

15 Căci așa vorbește Cel Preaînalt, a cărui locuință este veșnică și al cărui Nume este sfânt: „Eu locuiesc în locuri înalte și în sfințenie, dar sunt cu omul zdrobit și smerit, ca să înviorez duhurile smerite și să îmbărbătez inimile zdrobite.

16 Nu vreau să cert în veci, nici să țin o mânie necurmată, când înaintea Mea cad în leșin duhurile și sufletele pe care le-am făcut.

17 Din pricina păcatului lăcomiei
lui M-am mâniat și l-am lovit, M-
am ascuns, în supărarea Mea, și
cel răzvrătit a urmat și mai mult
pe căile inimii lui.

18 l-am văzut căile, și totuși îl voi
tămădui; îl voi călăuzi și-l voi
mângâia, pe el și pe cei ce plâng
împreună cu el.

19 Voi pune lauda pe buze: Pace,
pace celui de departe și celui de
aproape!”, zice Domnul. „Da, Eu îl
voi tămădui!

20 Dar cei răi sunt ca marea
înfuriată, care nu se poate liniști
și ale cărei ape aruncă afară

noroi și mâl.

21 Cei răi n-au pace”, zice
Dumnezeul meu.

Is. 14

1 Căci Domnul va avea milă de
Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i
va aduce iarăși la odihnă în țara
lor; străinii se vor alipi de ei și se
vor uni cu casa lui Iacov.

2 Popoarele îi vor lua și-i vor
aduce înapoi la locuința lor, și
casa lui Israel îi va stăpâni în țara
Domnului, ca robi și roabe. Vor
ține astfel robi pe cei ce-i
robiseră pe ei și vor stăpâni

peste asupritorii lor.

3 Iar când îți va da Domnul odihnă după ostenele și frământările tale și după aspra robie care a fost pusă peste tine,

4 atunci vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului și vei zice: „Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat,

5 Domnul a frânt toiagul celor răi, nuiava stăpânilorilor.

6 Cel ce, în urgia lui, lovea popoarele cu lovituri fără răgaz, cel ce, în mânia lui, supunea neamurile este prigonit fără

cruțare.

7 Tot pământul se bucură acum de odihnă și pace; izbucnesc oamenii în cântece de veselie.

8 Până și chiparoșii și cedrii din Liban se bucură de căderea ta și zic: 'De când ai căzut tu, nu se mai suie nimeni să ne taie!'

9 Locuința morților se mișcă până în adâncimile ei, ca să te primească la sosire; ea trezește înaintea ta umbrele, pe toți mairii pământului, scoală de pe scaunele lor de domnie pe toți împărații neamurilor.

10 Toți iau cuvântul ca să-ți

spună: 'Și tu ai ajuns fără putere
ca noi, și tu ai ajuns ca noi!'

11 Strălucirea ta s-a coborât și
ea în Locuința morților, cu
sunetul alăutelor tale; așternut
de viermi vei avea și viermii te
vor acoperi.

12 Cum ai căzut din cer,
Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!
Cum ai fost doborât la pământ,
tu, biruitorul neamurilor!

13 Tu ziceai în inima ta: 'Mă voi
sui în cer, îmi voi ridica scaunul
de domnie mai presus de stelele
lui Dumnezeu; voi șede pe
muntele adunării dumnezeilor, la

capătul miazănoptii;

14 mă voi sui pe vârful norilor,
voi fi ca Cel Preaînalt.'

15 Dar ai fost aruncat în
Locuința morților, în adâncimile
mormântului!

16 Cei ce te văd se uită ținută
mirați la tine, te privesc cu luare
aminte și zic: 'Acesta este omul
care făcea să se cutremure
pământul și zguduia împărățiile,

17 care prefăcea lumea în
pustie, nimicea cetățile și nu
dădea drumul prinșilor săi de
război?'

18 Toți împărații neamurilor, da,

toți se odihnesc cu cinste,
fiecare în mormântul lui.

19 Dar tu ai fost aruncat departe
de mormântul tău, ca o ramură
disprețuită, ca o pradă luată de
la niște oameni uciși cu lovituri
de sabie și aruncată pe pietrele
unei gropi, ca un hoit călcat în
picioare.

20 Tu nu ești unit cu ei în
mormânt, căci ți-ai nimicit țara și
ți-ai prăpădit poporul. Nu se va
mai vorbi niciodată de neamul
celor răi.

21 Pregătiți măcelărirea fiilor din
pricina nelegiurii părinților lor!

Ca să nu se mai scoale să
cucerască pământul și să
umple lumea cu cetăți!”

22 „Eu mă voi ridica împotriva
lor”, zice Domnul oștirilor, „și voi
șterge numele și urma
Babilonului, pe fiu și nepot”, zice
Domnul.

23 „Voi face din el un culcuș de
arici și o mlaștină și îl voi mătura
cu mătura nimicirii”, zice Domnul
oștirilor.

24 Domnul oștirilor a jurat și a
zis: „Da, ce am hotărât se va
întâmpla, ce am pus la cale se va
împlini.

25 Voi zdrobi pe asirian în țara Mea, îl voi călca în picioare pe munții Mei. Astfel, jugul lui se va lua de pe ei și povara lui va fi luată de pe umerii lor.”

26 Iată hotărârea luată împotriva întregului pământ, iată mâna întinsă peste toate neamurile.

27 Domnul oștirilor a luat această hotărâre. Cine l se va împotrivi? Mâna Lui este întinsă. Cine o va abate?

28 În anul morții împăratului Ahaz, a fost rostită această prorocie:

29 „Nu te bucura, țara filistenilor,

că s-a frânt toiagul care te lovea!
Căci din rădăcina șarpelui va ieși
un basilisc și rodul lui va fi un
balaur zburător.

30 Atunci, cei mai săraci vor
putea paște și cei nenorociți vor
putea să locuiască liniștiți, dar îți
voi lăsa neamul să piară de
foame și ce va mai rămâne din
tine va fi omorât.

31 Gemi, poartă! Bocește-te,
cetate! Cutremură-te, toată țara
filistenilor! Căci un fum vine de
la miazănoapte și șirurile
vrăjmașului sunt strânse.

32 Și ce va răspunde trimișilor

poporului? Că Domnul a întemeiat Sionul și că cei nenorociți din poporul Lui găsesc un loc de adăpost acolo.”

Ier. 1:7-8,17-19:

7 Dar Domnul mi-a zis: „Nu zice: ‘Sunt un copil’, căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci.

8 Nu te teme de ei, căci Eu sunt cu tine ca să te scap”, zice Domnul. ...

...

17 Dar tu încinge-ți coapsele, scoală-te și spune-le tot ce-ți voi

porunci. Nu tremura înaintea lor, ca nu cumva să te fac să tremuri înaintea lor.

18 Iată că în ziua aceasta te fac o cetate întărită, un stâlp de fier și un zid de aramă împotriva întregii țări, împotriva împăraților lui Iuda, împotriva căpeteniilor lui, împotriva preoților lui și împotriva poporului țării.

19 Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui, căci Eu sunt cu tine, ca să te scap”, zice Domnul.

Ezec. 2:6-8:

6 Tu, fiu al omului, să nu te temi

de ei, nici să nu te sperii de
cuvintele lor și, măcar că ei sunt
niște măcăcini și spini lângă tine
și măcar că locuiești împreună
cu niște scorpieri, totuși nu te
teme de cuvintele lor și nu te
însăimânta de fețele lor, căci
sunt o casă de îndărătnici.

7 Ci să le spui cuvintele Mele, fie
că vor asculta, fie că nu vor
asculta, căci sunt niște
îndărătnici!

8 Tu însă, fiul omului, ascultă ce-
ți spun! Nu fi îndărătnic, ca
această casă de îndărătnici!
Deschide-ți gura și mănâncă ce-

ți voi da!”

Ezec. 3:8-10,17-21,27:

8 Iată, îți voi face fața tot așa de aspră ca și fețele lor și fruntea tot așa de aspră ca fruntea lor.

9 Îți voi face fruntea ca un diamant, mai aspră decât stânca. Nu te teme și nu te speria de ei, căci sunt o casă de îndărătnici!”

10 El mi-a zis: „Fiul omului, primește în inima ta și ascultă cu urechile tale toate cuvintele pe care ți le spun! ...

...

17 „Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea!

18 Când voi zice celui rău: ‘Vei muri negreșit!’, dacă nu-l vei înștiința și nu-i vei spune ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin nelegiuirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta!

19 Dar, dacă vei înștiința pe cel rău, și el tot nu se va întoarce de la răutatea lui și de la calea cea rea, va muri prin nelegiuirea lui,

dar tu îți vei mântui sufletul!

20 Dacă un om neprihănit se va abate de la neprihănirea lui și va face ce este rău, îi voi pune un laț înaintea și va muri. Dacă nu l-ai înștiințat, va muri prin păcatul lui și nu i se va mai pomeni neprihănirea în care a trăit, dar îi voi cere sângele din mâna ta!

21 Dar, dacă vei înștiința pe cel neprihănit să nu păcătuiască și nu va păcătui, va trăi pentru că a primit înștiințarea, iar tu îți vei mântui sufletul!” ...

...

27 Dar, când îți voi vorbi, îți voi

deschide gura ca să le spui: 'Așa vorbește Domnul Dumnezeu.'

Cine vrea să asculte, să asculte; cine nu vrea, să n-asculte! Căci sunt o casă de îndărătnici!

Mat. 7:6:

6 Să nu dați câinilor lucrurile sfinte și să nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu cumva să le calce în picioare și să se întoarcă să vă rupă.

Mat. 10:7,11-13,16,25,27-28:

7 Și pe drum, propovăduiți și

ziceți: 'Împărăția cerurilor este aproape!' ...

...

11 În orice cetate sau sat veți intra, să cercetați cine este acolo vrednic și să rămâneți la el până veți pleca.

12 La intrarea voastră în casă, urați-i de bine;

13 și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar, dacă nu este vrednică, pacea voastră să se întoarcă la voi. ...

...

16 Iată, Eu vă trimit ca pe niște oi

În mijlocul lupilor. Fiți dar
înțelepți ca șerpii și fără răutate
ca porumbeii. ...

...

25 Ajunge ucenicului să fie ca
învățătorul lui, și robului să fie ca
domnul lui. Dacă pe Stăpânul
casei L-au numit Beelzebul, cu
cât mai mult vor numi așa pe cei
din casa Lui? ...

...

27 Ce vă spun Eu la întuneric, voi
să spuneți la lumină; și ce auziți
șoptindu-se la ureche, să
propovăduiți de pe acoperișul
caselor.

28 Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul, și trupul în gheenă.

Mat. 20:25-28:

25 Isus i-a chemat și le-a zis:

„Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele, și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire.

26 Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru;

27 și oricare va vrea să fie cel

dintâi între voi să vă fie rob.

28 Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”

Mat. 28:19-20:

19 Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

20 Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.”

Ioan 21:15-19:

15 După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște mielușeii Mei.”

16 I-a zis a doua oară: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oițele Mele.”

17 A treia oară i-a zis Isus: „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: „Mă iubești?”

Și l-a răspuns: „Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc.” Isus i-a zis: „Paște oile Mele!

18 Adevărat, adevărat îți spun că, atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai, dar, când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi.”

19 A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis: „Vino după Mine.”

Fapte 20:28:

28 Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.

Rom. 12:6-8:

6 Deoarece avem felurite daruri, după harul care ne-a fost dat, cine are darul prorociei să-l întrebuițeze după măsura credinței lui.

7 Cine este chemat la o slujbă să se țină de slujba lui. Cine învață

pe alții să se țină de învățătură.
8 Cine îmbărbătează pe alții să
se țină de îmbărbătare. Cine dă
să dea cu inimă largă. Cine
cârmuiește să cârmuiască cu
râvnă. Cine face milostenie s-o
facă cu bucurie.

1 Cor. 4:1-2:

1 Iată cum trebuie să fim priviți
noi: ca niște slujitori ai lui Hristos
și ca niște ispravnici ai tainelor
lui Dumnezeu.

2 Încolo, ce se cere de la
ispravnici este ca fiecare să fie
găsit credincios în lucrul

încredințat lui.

1 Cor. 9:16-17:

16 Dacă vestesc Evanghelia, nu este pentru mine o pricină de laudă, căci trebuie s-o vestesc; și vai de mine, dacă nu vestesc Evanghelia!

17 Dacă fac lucrul acesta de bunăvoie, am o răsplată. Chiar dacă-l fac de silă, este o isprăvnicie care mi-a fost încredințată.

2 Cor. 1:24:

24 Nu doar că am avea stăpânire

peste credința voastră, dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră, căci stați tari în credință.

2 Cor. 4:1-2,5:

1 De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

2 Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să

fim primiți de orice cuget
omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

...

...

5 Căci noi nu ne propovăduim pe
noi înșine, ci pe Domnul Hristos
Isus. Noi suntem robii voștri,
pentru Isus.

1 Tim. 1:3-4,11,18-19:

3 După cum te-am rugat, la
plecarea mea în Macedonia, să
rămâi în Efes ca să poruncești
unora să nu învețe pe alții altă
învățătură

4 și să nu se țină de basme și de

înșirări de neamuri fără sfârșit,
care dau naștere mai mult la
certuri de vorbe decât fac să
înainteze lucrul lui Dumnezeu
prin credință, așa fac și acum. ...

...

11 potrivit cu Evanghelia slavei
fericitului Dumnezeu care mi-a
fost încredințată mie. ...

...

18 Porunca pe care ți-o dau, fiule
Timotei, după prorociile făcute
mai înainte despre tine, este ca
prin ele să te lupți lupta cea bună
19 și să păstrezi credința și un
cuget curat, pe care unii le-au

pierdut și au căzut din credință.

1 Tim. 4:6-7,12-16:

6 Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale buneii învățături pe care ai urmat-o până acum.

7 Ferește-te de basmele lumești și băbești. Caută să fii evlavios. ...

...

12 Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii o pildă pentru credincioși: în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.

13 Până voi veni, ia seama bine la citire, la îndemnare și la învățătura pe care o dai altora.

14 Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin prorocie, cu punerea mâinilor de către ceata prezbiterilor.

15 Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.

16 Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii pe care o dai altora; stăruiește în aceste lucruri, căci, dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși

și pe cei ce te ascultă.

2 Tim. 4:2,5:

2 propovăduiește Cuvântul,
stăruiește asupra lui la timp și ne
la timp, mustră, ceartă,
îndeamnă cu toată blândețea și
învățătura. ...

...

5 Dar tu fii treaz în toate lucrurile,
răbdă suferințele, fă lucrul unui
evanghelist și împlinește-ți bine
slujba.